

* ΤΟ ΔΕΝΔΡΑΚΙ ≈ Η ΚΑΡΔΙΑ ΜΟΥ *

Τὸ δενδράκι πᾶς λυγίζει
Στὴ μαρία τὸν βορρᾶ
καὶ τὰ φύλλα του πᾶς πέφτουν
Κίτρωνα στὴ γῆ ξηρά.

*
Ἐτοι κι' ἡ φτωχὴ καρδιά μου
Στοῦ καῦμοῦ τῆς τῇ φωτιᾷ
Σιρολώνει ἀπὸ τὸν πόνο
Καὶ λυγίζει σάν 'Ιτιά.
(1912)

Τὸ δενδράκι κι' ἀν θὰ μείνῃ
Κάμποσο καιρὸ γυμνὸ
Θάρθη ἡ ἄνοιξι καὶ πάλι
Θὰ ἀνθίσῃ φουντωτό.

*
Ἡ φτωχὴ ὅμος καρδιά μου
Ἄπ' τὸν πόνο μαραμένη
Ἄνοιξι δὲν καρτεράει
Καὶ θλιμμένη πάντα μένει.

ΕΠΡΙΕΤΗ ΝΙΚΑ

